

Bemærkninger til forslaget

En dystre baggrund

Siden regeringen trådte til, er arbejdsløsheden steget med næsten en tredjedel. Det er gået langt hurtigere end i andre EU-lande. Stigningen er i høj grad et resultat af regeringens skattestop, stramme økonomiske rammer for det offentlige og heraf følgende ansættelsesstop, fyringer m.v.

Oveni har regeringen ansvaret for nedskæringer i byfornyelse, hjemmehjælp, aftenskoleundervisning og den kollektive trafik – alt sammen noget, der koster job.

Regeringen lader tilmed pengene fosse ud af statskassen i form af ufinansierede skattelettelser, senest i form af forårspakken. Den påstår, at den dermed har skabt nye job, men Finansministeriets egne tal viser, at det er forkert: Samlet set formår regeringen ikke at gøre noget ved arbejdsløsheden. Det eneste, den formår, er at gøre det offentlige overskud mindre og bremse afviklingen af statsgælden.

Oven i denne udvikling sker der en udflytning af arbejdspladser til andre lande. I lang tid har det især ramt ufaglærte job, og måske bliver den tendens forstærket nu. Hertil kommer, at visse typer af kontorjob bliver mere og mere udsatte, f.eks. telefonbetjening og udstedelse af flybilletter, som i stigende omfang kan ske i lande som f.eks. Indien.

Disse tendenser udgør en særlig trussel i de dele af landet, der i forvejen har høj arbejdsløshed. Nordjylland er f.eks. blevet ramt af lukningen af Flextronic, der koster over 750 job, og af Danish Crowns beslutning om at lukke slagteriet i Nørresundby for at flytte produktionen til andre danske slagterier. Det koster Nordjylland 525 job.

Lolland har stadig en meget høj arbejdsløshed, selv om den i de sidste par år er vokset langsommere end i resten af landet. Det skyldes en række erhvervspolitiske tiltag iværksat lokalt. Som følge af skattestop m.v. kniber det i stigende grad med at skaffe penge til disse tiltag.

Beskæftigelsen på Lolland trues nu yderligere af, at EU's sukkerordning – heldigvis – ikke kan oprethol-

des i sin nuværende form. Hvis hele sukkerproduktionen bortfalder og sukkerfabrikkerne lukker, kan det koste op til 1.000 arbejdspladser fordelt over en årække, men forbrugerne og EU vil spare så mange penge, at man for dette beløb kan skabe langt flere arbejdspladser – hvis man altså vil.

Protektionisme løser ikke problemet – tværtimod!

Forsøg på at bevare arbejdspladser gennem protektionisme har gang på gang vist sig at være en håbløs strategi. Enorme offentlige summer bruges på at fastholde arbejdspladser, som alligevel er dømt til at forsvinde efter få år.

Det var f.eks. det, man gjorde med værfstøtten, hvor prisen for en bevaret arbejdsplads i visse år oversteg en årsløn! Det samme vil ske, hvis man forsøger at trække afviklingen af EU's sukkerordning i langdrag.

Det er langt mere fornuftigt at bruge disse penge på noget, der er fremtid i – og vel og mærke til gavn for de dårligst uddannede og de områder, der rammes hårdt.

Det gælder generelt, at svaret på udkantsområdenes problemer ikke er protektionisme og stop for udflytning af arbejdspladser. Der er i høj grad også brug for job, beskæftigelse og større indkomster i Østeuropa og endnu mere i udviklingslandene. Det rigtige er at satse på at sikre grundlæggende faglige rettigheder i Østeuropa og ulandene, hvilket vil være til gavn for arbejderne i såvel Danmark som udflytningslandene. Desværre har regeringen sammen med Dansk Folkeparti valgt at gå den stik modsatte vej ved at lukke for støtten til Ulandssekretariatet.

Hertil kommer, at alle analyser viser, at globaliseringen skaber mindst lige så mange nye job i Danmark, som vi taber til udlandet. Globaliseringen gør Danmark rigere. Problemet er, at det ikke er de samme mennesker i Danmark, som taber og vinder: Tendensen er klart, at det er de kortuddannede, der taber. Det betyder, at de, der tjener på globaliseringen – de bedre uddannede og samfundet i det hele taget – har en særlig pligt til at hjælpe de ufaglærte og andre grupper